

LÁ THƯ MỤC VỤ

Bài Phúc âm của Chúa Nhật tuần này là 8 câu đầu tiên của chương đầu tiên của Phúc Âm Mác-cô. Thánh Mác-cô bắt đầu câu chuyện cuộc đời Chúa Giêsu, không bằng ngày giáng sinh của Chúa; cũng không bắt đầu với sinh nhật của thánh Gioan Tẩy Giả; nhưng bắt đầu bằng giấc mơ của các tiên tri từ ngàn xưa, đúng vậy, nó bắt đầu từ thưở rất xa xưa trong ý định của Thiên Chúa: “Hãy dọn đường Chúa, Hãy sửa đường Chúa cho ngay thẳng”

Thiên Chúa là Đấng luôn thực hiện ý định của mình. Lịch sử không phải là những biến cố rời rạc hợp lại ngẫu nhiên trong ống kính vạn hoa (kaleidoscope); mà là một tiến trình được hướng dẫn trực tiếp từ Thiên Chúa, Đấng nhìn thấy chung cuộc từ khi nó mới bắt đầu.

Chúng ta nằm trong tiến trình lịch sử này, bởi vậy chúng ta có thể giúp cho tiến trình xảy ra hay cản trở bước tiến của nó. Theo một nghĩa nào đó thật là vinh dự được góp phần vào một vài tiến trình lịch sử lớn lao khi có đặc sủng nhìn thấy cái đích đến cuối cùng của chúng. Cuộc sống sẽ rất khác nếu, thay vì chờ một mục tiêu không thể với tới như nằm chờ sung rụng, chúng ta cố gắng hết sức mình để mang mục tiêu đó đến gần chúng ta hơn. Vì mục tiêu sẽ không bao giờ có thể đạt được ngoại trừ có người làm việc cật lực để biến nó thành hiện thực. Nên tôi rất thích câu “freedom is not free”, tự do không là thứ miễn phí, muốn có tự do chúng ta phải tranh đấu mới có được.

Cuộc cách mạng hoa nhài ở Bắc Phi trong những tháng đầu năm nay tại Ai Cập rồi lan qua Lybia, Yemen, Syria... xảy ra là nhờ những giấc mơ nhỏ bé được trồng từ lâu trong lòng dân và được nhiều người tưới cho đến khi những giấc mơ này thành một rừng cây và nở hoa cách mạng. Nếu không có những người tích cực vun trồng giấc mơ tự do dân chủ và những người đã đổ máu để cho cây ước mơ đó lớn lên và nở hoa thì xã hội Bắc Phi làm sao thay đổi được.

Có một bài thơ thật hay bằng tiếng Anh tôi xin tạm chuyển ngữ để chia sẻ với quý ông bà anh chị em:

*“Khi còn trẻ, vì tôi không thể thành ca sĩ,
Tôi đã không thử viết một ca khúc;
Tôi đã không trồng những cây nhỏ bên vệ đường,
Vì tôi biết rất lâu chúng mới lớn lên được.*

*Nhưng bây giờ từ kinh nghiệm của bao năm tích lũy,
Tôi biết rằng sẽ là một việc phúc đức
Khi trồng cây cho người khác tưới,
Hay viết ca khúc cho người khác hát.”*

Chúng ta đang ở tuần thứ hai Mùa Vọng, và lời mời gọi “Hãy dọn đường Chúa, hãy sửa đường Chúa cho ngay thẳng” là lời mời gọi chúng ta hãy tham dự tích cực vào chương trình cứu độ của Thiên Chúa. Và nếu chúng ta cộng tác với Chúa chúng ta chẳng những có thể thay đổi chính mình mà còn có thể thay đổi xã hội chúng ta đang sống nữa.

Có một câu chuyện thực xảy ra từ hồi người Anh mới chiếm Bắc Mỹ làm thuộc địa. Có 9 người trong chiếc tàu tên Bounty nổi loạn nên họ bị đày ra một hòn đảo nhỏ nơi có một nhóm thổ dân sinh sống. Một người trong bọn họ khám phá ra cách làm rượu thô. Và vì uống rượu này họ đều chết hết ngoại trừ Alexander Smith sống sót. Ông ta sống sót nhờ đọc kinh thánh và từ đó đã tạo dựng được một cộng đồng dựa trên căn bản Lời Chúa. Hai mươi năm sau một tàu tuần của Mỹ ghé đảo và tìm thấy ở hòn đảo này một cộng đồng Kitô Hữu toàn tòng. Trên đảo không có nhà tù vì không có tội phạm, không có bệnh viện vì không có người bệnh, không có dưỡng trí viện vì không có người điên, và ai cũng biết đọc biết viết. Không có một nơi nào trên thế giới mà đời sống và tài sản được bảo đảm an toàn như ở hòn đảo này. Kitô giáo đã biến đổi cái xã hội nhỏ bé này thành một thiên đường hạ giới.

Alexander Smith đã biến nổi bất hạnh bị lưu đày thành một cơ hội thay đổi lịch sử đời mình nhờ vào việc sống Lời Chúa. Và nhờ cộng tác với ơn Chúa ông đã làm thay đổi lịch sử của toàn thể xã hội nơi ông sống. Ông đã như thánh Gioan Tiên Hô dọn đường để Chúa đến với những thổ dân trên hòn đảo lưu đày, và biến hòn đảo này thành một nơi Chúa ngự. Còn mỗi người chúng ta thì sao? Chúng ta đã dọn đường, hay sửa đường để Chúa đến trong đời mình chưa? Chúng ta có giúp làm cho tiến trình ơn cứu độ của Chúa được thuận lợi hay làm ngăn trở nó bởi gương mù gương xấu của chúng ta?

Tiếng kêu trong hoang địa vẫn không ngừng văng vẳng bên tai chúng ta mỗi khi Mùa Vọng về. Mà cuộc đời chúng ta đã thay đổi chưa?